

КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД ДО МОДЕРНІЗАЦІЇ НАУКИ: МЕТОДИ, МОДЕЛІ ТА МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНІСТЬ

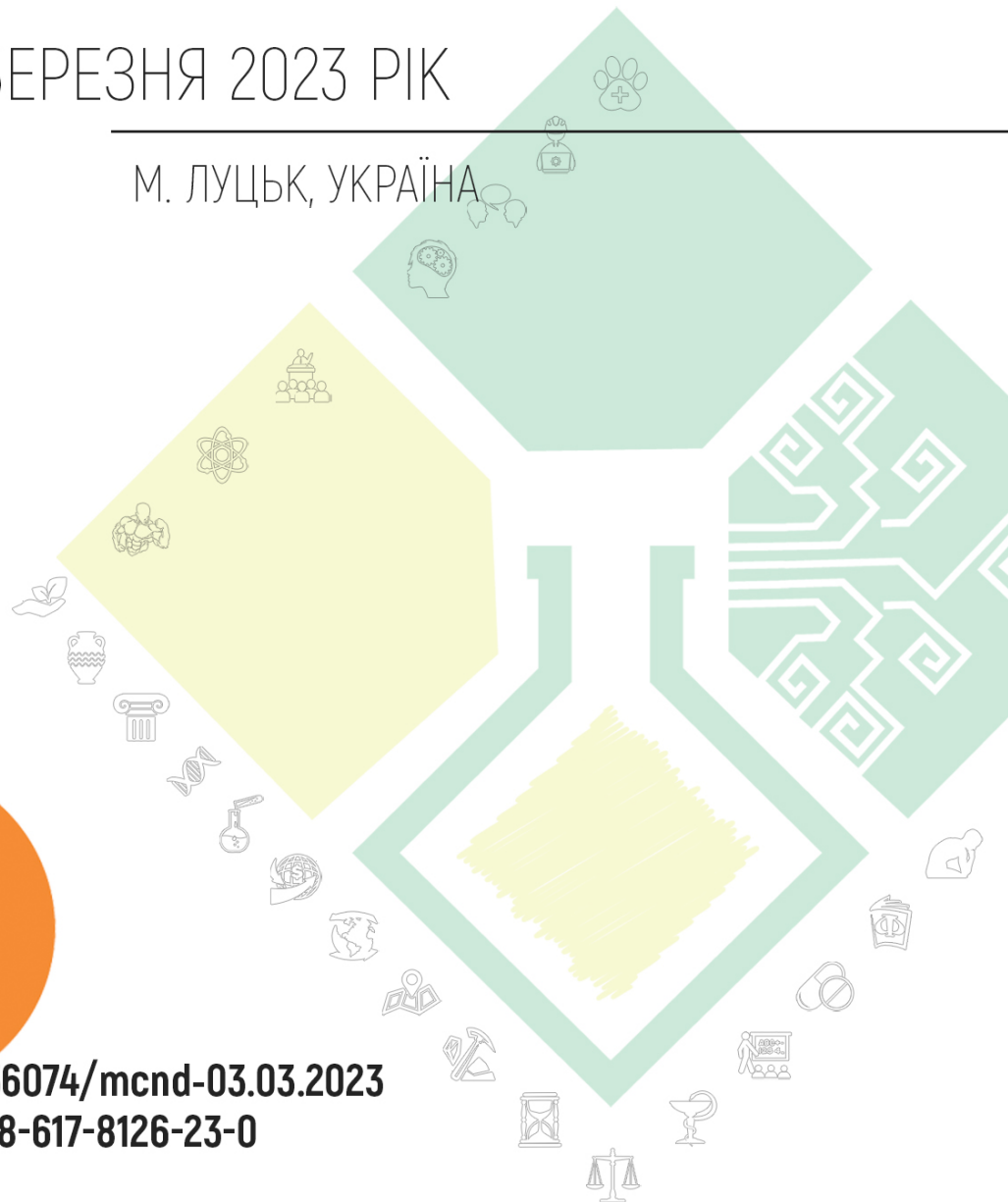
I 3 БЕРЕЗНЯ 2023 РІК

М. ЛУЦЬК, УКРАЇНА

DOI 10.36074/mcnd-03.03.2023

ISBN 978-617-8126-23-0

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПРОЄКТІВ У НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ МЕДИЧНОГО ЗВО

Назарян Розана Степанівна

ORCID ID: 0000-0002-0005-8777

Д-р. мед. наук, професор, завідувач кафедри
стоматології дитячого віку та імплантології

Харківський національний медичний університет, Україна

Ткаченко Марина Вікторівна

ORCID ID: 0000-0003-2731-4774

доктор філософії, доцент кафедри стоматології дитячого віку та імплантології

Харківський національний медичний університет, Україна

Ткаченко Ігор Геннадійович

асистент кафедри стоматології дитячого віку та імплантології

Харківський національний медичний університет, Україна

У сучасних умовах переважно дистанційної освіти, самостійна робота студентів є найважливішою формою набуття професійних компетентностей. Тому дуже важливо, щоб викладач закладу освіти допоміг здобувачам сформувати достатній рівень мотивації до навчання і самоорганізації. Одним з основних пріоритетів сучасної якісної освіти є високий рівень компетентності, тобто, підготовленості до ефективної професійної реалізації майбутніх фахівців, у т. ч. й майбутніх лікарів. Серед способів, які дають можливість підготувати такого фахівця, є метод проектів (від латинського *projectus* – “кинутий вперед”) [1].

Метод проектів - це метод, освітня технологія, в основі якого лежить розвиток творчих та пізнавальних навичок студентів, їх умінь самостійно конструювати свої знання, критично мислити та орієнтуватися в інформаційному просторі. Існує нагальна необхідність в інтеграції різних предметів у студентів медичного закладу вищої освіти, при цьому, застосування методу проектів сприяє організації та розвитку відповідних міждисциплінарних зв'язків.

Метод проектів – педагогічна технологія, яка орієнтує не на інтеграцію фактичних знань, а на їх застосування і здобуття нових знань для активного освоєння нових способів людської діяльності.

Проектні технології дають змогу формувати особистісні якості, які розвиваються лише в діяльності і не можуть бути засвоєні вербально. В ході роботи над проектом студенти набувають досвіду самостійної діяльності.

Створення проекту стимулює студентів до розв'язання проблем, які вимагають певної суми знань, а також розвиває критичне мислення, формує навички роботи з інформацією (студенти відбирають відповідну інформацію, аналізують її, систематизують), допомагає вирішувати пізнавальні й творчі завдання у співпраці.

Для правильної організації та ефективного проведення проекту слід розрізнити його види. Вважається доцільною та найбільш повною запропонована Є. Полат [4] класифікація проектів:

1. За методом, який домінує в проекті: дослідні, пригодницькі, творчі, практико-орієнтовані, інформаційні, ігрові.
2. За характером контактів: внутрішні (регіональні), міжнародні.

3. За характером координування проекту: з прихованою координацією або з явною координацією.

4. За тривалістю проведення: короткострокові, середньої тривалості, довгострокові.

5. За кількістю учасників: особистісні (індивідуальні), парні, групові.

Науковці виділяють такі фази виконання проекту: ініціювання, планування, проведення, презентація, оцінювання, документація.

Студенти повинні самостійно організувати проведення проекту з точки зору цілей навчання, змісту та результату, а також вибору методів і прийомів, часу і місця навчання.

Проектна технологія передбачає наявність проблеми, що вимагає інтегрованих знань і дослідницького пошуку її вирішення. Результати запланованої діяльності повинні мати практичну, теоретичну, пізнавальну значимість. Головною складовою методу є самостійність студента [2].

Метод проектів створює умови, за яких студент може самостійно здобувати знання чи застосовувати придбані раніше, причому замість дій за зразком в основному виступають пошукові й дослідницькі дії. Основний акцент робиться на творчий розвиток особистості. Студент повинен не тільки засвоїти необхідні знання й уміння, а й навчитися шукати і знаходити об'єкти для їх практичного застосування. Наприклад, вирішуючи клінічну задачу, вдосконалити навички роботи з пацієнтом з урахуванням характеру перебігу хвороби, наявної супутньої патології та прогнозу.

Результатами проектів можуть бути об'єкти, системи, технології, розробки щодо забезпечення потреб у будь-яких сферах діяльності людини, особливо в майбутній професійній діяльності.

Головна мета будь-якого проекту – формування різних ключових компетенцій, під якими в сучасній педагогіці розуміються комплексні властивості особистості, що включають взаємопов'язані знання, уміння, цінності, а також готовність мобілізувати їх у необхідній ситуації, що вкрай важливо для майбутнього лікаря.

Студенти виступають активними учасниками процесу, а не пасивними статистами. Вони вільні у виборі способів і видів діяльності для досягнення поставленої мети. Найцікавіше, що навіть невдало виконаний проект також має велике позитивне педагогічне значення [3].

За даними досліджень, проектна діяльність сприяє розвитку: рефлексивних умінь; пошукових умінь; навичок оціночної самостійності; вміння та навички роботи в команді, співпраці; менеджерських умінь і навичок; комунікативних умінь; презентаційних умінь і навичок [5].

Використання проектного методу надає викладачеві широкі можливості для вдосконалення форм і методів своєї роботи, виводячи її на якісно новий рівень. Студенти набувають новий досвід, використовують знання, отримані на різних кафедрах, формують міжпредметну інтеграцію.

Реалізація методу проектів на практиці веде до зміни позиції викладача з носія готових знань на організатора пізнавальної, дослідницької діяльності своїх студентів [5].

Слід акцентувати увагу на тому, що ця технологія має більше можливостей для впровадження на старших курсах медичного закладу та серед лікарів-інтернів. Процес створення проектною технології потребує великої кількості часу і допоміжних матеріалів для підготовки і завершення цього заходу. Проте, застосування методу проектів у навчальному процесі сприятиме формуванню компетентного фахівця, здатного якісно реалізувати набуті знання і досвід на практиці.

Список використаних джерел:

1. Демчук О. (2011) Метод проектів як особистісно- зорієнтована технологія розвитку життєвої компетентності. Освіта регіону. Політологія, психологія, комунікації, (2), 287-290.
2. Метод проектів в навчальному процесі. Метод. посібник / К.: Центр "Педпошук", 2006. - 160 с.
3. Освітні технології: навч.-метод. посібник / [Пехота О. М., Кіктенко А. З., Любарська О. М. та ін.]; за ред. О. М. Пехоти. – ІС: Вид. А.С.К., 2003. – 255 с.
4. Корнійчук О. П. (2012) Освітня технологія «Метод проектів»: стан розробки в науково-методичній літературі. Медична освіта, (4), 66-69.
5. Дистанційне навчання, 2021 - Дистанційне навчання в глобалізованому світі: збірник тез доповідей. Київ: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2021. - 101 с.